

Innan resan sker från Brudgummens hem.

3000

V. sällskap: på anmodan af Snitkaren och Rusthållaren C. Engdahl, hafva wi samlats här i dag, för att wara honom följaktige till det ställe, der Han genom Försynens skickelse och förnuftig öfverläggning, utvalt sig en ~~wara~~ maka, som skall blifva Honom en hjälp, att lätta lifvets mödor och befordra den husliga sällheten. Vi wilja förena oss med honom, att andäktig bedja Gud, det han wille gifva sin lycka och wälsignelse till detta wigtiga företag. Innan wi företaga oss denna resa wilja wi enhälligt anropa den Högste, om sin sons sändande till sällskap med oss på vägen. Ja, måtte Jesus blifva vår följeslagare och hjälpa oss att med helsan och nöjet få fullända detta wigtiga förehafvande, derom bedje dig du trofaste Gud och Fader; hör oss då wi bedje dig derom i vår Frälsares bön: Fader vår m. m. Herren Välsigne oss m. m.

Faders, Sonens och den Helige Andes namn

I Gud F, S o H A N .

Hederlige gode vänner, som här församlade äro och som på vår Brudgums begäran här sig infinna låtit, till att vara honom följaktige, att i dag efter Guds allwisa styrelse hemta sig en brud. Gud säger sjelf, att det är icke godt att menniskan är allena. Mätte wi få till svar af den gode Guden detsamma som fordom den gamle Tobias fick af Engelen: Jag will ledsaga honom helbregda bort och helbregda hem igen; hvilken ledsagare wi oss i dag utbedje. Ty ho sin Gud i sällskap tager, Då han någorstädes drager, Honom går hans resa lätt, Ty af Gud han föres rätt. Denna lösen oss behagar, Säll är den som Gud ledsagar. Herre i ditt namn wi fare, Du vår staf och sällskap ware. Låt den här oss hvärfva om Som till Jakob fordom kom Gör vår in- och utgång lycklig Och vår fortgång eftertrycklig. Om du will nu med oss fara, Vårt beskydd på resan wara, Samt och taga i försvar, Hvad wi hemma lemna qvar, Skall vår mun dig offer bära, Herrans namn ske pris och ära. Nu will jag till lösen taga: Säll den Gud will sjelf ledsaga. Ja, Herren

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3000

Jesus gifve, att wi alle måtte af Herrans hand ledsagade och förde ~~wanda~~, så äro wi wisseligen härom försäkrade, att ingen olycklig händelse eller något ondt oss hvarken till kropp eller själ skall wederfaras. Sluteligen önskar jag nu, att denna vår brudgums resa i dag måtte wara utsedd och ordnad af Gud, som äktenskapet sjelf förordnat och stiftat hafver, och att det måtte wara honom till nytta och gagn i detta timmeliga, glädje och salighet för det tillkommande lifvet; det wilja wi alla af våra hjertan önska, att Herren wille gifwa honom sin wälsignelse härtill, då wi nu alla i tysthet säga: Herren wälsigne oss m. m. Nu wilja wi i Guds namn begifwa oss på vår resa i den ordning :

Om morgonen.

Mine älskade wänner! Äro wi alla i Guds namn församlade och till bords satte, så är det vår högsta pligt att wi nu tacke Gud för nattens ro, frid och hvila, som wi denna natt åtnjutit hafva, samt tillika för det att Herren förunnat oss att med helsa och sundhet skåda dagens hugneliga ljus. Morgonbön och sång. Tillika wilje wi nu alle bedja Gud, att han will wälsigna vår mat och dryck, då wi nu alle hvar för sig i tysthet säga : Allas ögon lita till dig Herre, -

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3000

Wid ankomsten till Brudens hem :

Älskade vänner, som här församlade äro. Som vår ankomst hit icke lär wara eder obekant, will jag det oakadt i korthet tillkännagifva i hvad ärende wi oss här infunnit: Min sidokamrat Snitkaren och Rusthållaren C. Engdahl, har för mig, såväl som ~~för~~ alla de öfrige i vårt sällskap, tillkännagifvit, att han här efter Forsynens skickelse och förnuftig öfverläggning utwalt sig en Brud, med hvilken han i dag will ingå i det Heliga Äktaståndet. Såvida detta för eder icke är obekant och min framställning således är sanningslös, förmodar jag att wi alla äro wälkomna och att jag måtte få till svar : Det är förordnat af Herranom, derföre will jag intet deremot säga .

3000

När de komma till Bords 1^{sta} gången.

Älskade vänner, som här församlade äro. Nu ären i alla
wisserligen wälkomna till bords, men, eftersom wi nu se Her-
rans gåfvor så rikeligen och rundeligen för oss framsatta,
så wilja wi påminna oss Frälsarens ord i Math. 18 : 20. der
han säger: Hvar två eller tre äro församlade i mitt namn, der
will jag wara midt ibland dem. Således wilja wi börja detta
wårt Bröllopp i Jesu namn, och med våra wanliga bordläxor be
Gud, att han wille wälsigna vår mat och dryck, då wi nu alla
hvar för sig i tysthet säga: Allas ögon lita till dig, Herre.
m. m.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3000

Om aftonen 1sta Bröllopsdagen.

Mine gode vänner! Wi hafva nu nyttjat tiden i dag med mycken förnöjelse, Vi hafva vunnit det wi åstundat, Vår Brudgum och Brud äro genom de wanliga Ceremonier af Guds ords tjenare i äktenskap sammanfogade och Gud wälsigne deras knutna förningsband; wi äro sedan af Brudens kära föräldrar i all kärlighet fägnade. Vi böre då icke förgäta att med vår wördsamma tacksägelse till dem afbörda den skuld wi hafve - för allt det goda oss är bevist. Vi wilje ock wända oss till Gud och offra honom tack för de gåfvor han så rikeligen och rundeligen oss förlänt, då wi af hjertat säga: Tacker Herranom ty han är god m. m.

Ja, mina vänner! wi hafva nu ätit och druckit och plägat oss af Guds förlänta nådegåfvor, och tillika med våra wanl. bordläxor tackat Gud för maten, men låtom oss dock icke förgäta att tacka Gud för dagen : Gud säger sjelf i sitt ord : När menniskorna äro i nöden så ropa de till mig; men wi wilje ropa till ho-

nom, så väl i medgångs- och glädjedagar som motgångs- och sorgedagar, ty en morgon- och aftonbön i ett hus det höfver alla Christeliga menniskor till att bruka; derföre bedje wi att du nådigt wille höra vår bön, då wi bedje dig i F. S. o. den H. A. n:

1. Natten frid och tystnad kring mig gjuter,
Sömnen tyngda ögonlocken sluter;
Men förrn kroppen sjunker i dess dvala,
Själens med sin Gud en stund vill tala.
2. Denna dag har flyktat som de andra,
En dag mindre har jag kvar att vandra :
Innan kort jag lemnar vandringsstafven,
Närmre än i går jag har till grafven. -
3. Gud, min Gud. o lär mig du besinna,
Huru skyndsamt mina dar försvinna;
Hjelp mig du, att ej i flärdens willa
Lifvets tid och själens lugn förspilla.

4. Inför dig och för din englaskara
Påminn mig att jag en gång skall svara
För hvar syndig fröjd jag ej försvurit,
För hvart steg, som ej till himlen burit.
5. Gud mitt hjertas anförvandter skydda,
Stäng all oro från den frommas hydda;
Men om den blir hunnen utaf smärtan,
Låt din tröst ock hinna deras hjertan.
6. Allas hulldhet, som mitt lif försköna,
Må jag söka att med kärlek löna,
Och i mina stilla aftonböner
Slutas de och alla jordens söner.
7. Allt förtror jag i ditt milda sköte,
Och går trygg min hvilas stund till möte;
Werlden och dess oro jag förglömmar,
Och om Gud och bättre werldar drömmar.
8. Och när döden, sömnens broder, gjuter
Lugnet kring mig och mitt öga sluter

Då af inga får jag känna svedan...

När jag vaknar är hos Gud jag redan.

9. Oändlige! en dag har gått till ända,

Med fridens gåfvor natten kommer still :

Uppå din wink sig tusen stjernor tända,

Och tusen verldar störta när du will.

10. Men ej på fästet blott, nej, i mitt sinne,

O! tänd hvar afton dina stjernor opp,

Att ljusst och klart det blifva må derinne!

Och kärlek heta de och tro och hopp.

11. Allt är så still, allt verldens larm det dofva,

Har tystnat af, och sömnen nalkas nu.

O! du, som wakar, när wi alla sofva,

Min hvilas stunder o wälsigna du!

12. Blott dig jag har, jag intet-intet saknar

Och intet då mitt hjertas frid förstör.

I dig jag somnar, och i dig jag vaknar,

I dig jag lefver, och i dig jag dör.

Fader vår etc. Herren välsigne oss etc.

För öfrigt är det dessa Hederliga värdfolkens wilja, att i
alla wiljen wara så goda att möta här i morgon bittida.

Sitter nu i Herrans frid allesammans gode vänner!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3000

Afskedshelsning:

Mina älskade gode vänner! Tiden påminner oss allting i anseende till dess flyktighet. Salomo säger i Predikare Bokens 3 kap: Allting hafver sin tid, och allt det menniskan företager sig hafver sin stund. De mångfaldiga wälgärningar, som Gud bevisat, kunna öfvertyga oss, att Guds försyn är lika emot sina skapade warelser; och hans arm är icke förkortad att dela rundt mått åt alla. Men, mine vänner! vi lefve ju en ständig förändring underkastade, vi sväfve natt och dag bland faror dem vi icke kunna förutse, wi blottställa oss för olyckor dem icke kunna förebygga, och när wi betrakta de högstas wälstånd här i verlden så är det på slippriga och ostadiga grunder. Är det icke då en stor nåd af Gud, att wi hafva med helse och sundhet, frid och Rolighet, och i allt tillönskandes nöje öfverlefvat dessa Bröllopsdagar? Nu är tid att wi tagga ett kärt och broderligt afsked med hvarandra. Gud wet om wi alla som här församlade äro, träffas mera på ett ställe

här i världen, men, om icke här så önskar jag att det måtte ske på yttersta dagen hos Gud i himmelen, der wi med alla Heliga Englar och utvalda få oupphörligen wara hos Gud och njuta hans Heliga umgängelse: bland de trognas arfvedel i ljustet. -

Älskade Brudepar: Jag will ock till Eder tala några ord, ehuru mina förmaningar kunna anses både onyttiga och öfverflödiga, eftersom jag är wiss derpå att dygden har ett säkert säte i edra hjertan, och jag icke kan lära eder det jag icke sjelf känner. Det wet jag dock, att den som håller äktenskapet i helgd och ära, han prisar dageligen Guds wisa inrättningar; derföre råder jag eder att fly allt, som kan söndra detta ljuwa band. Det är tids nog, då döden rycker den ena ur den andres armar. Denna skiljsmessa böra äkta makar alltid föreställa sig, på det att när den stunden inträffar, de då med tålamodig frimodighet återlemna gåfvorna till den store gifvaren. Äktenskapet hafver wäl sina swårigheter det är säkert. Den onde anden är nog listig att förgifta källan hvarur det

goda skall framflyta; men Gud hjelpe Eder derföre att under frestelsen wara hvarandras ledare till den himmelska Bröllops-salen. Herren som delar nåd af rättwisa han wälsigne eder in- och utgång till ewig tid. -

Eder såsom föräldrar till vår älskade brud tackar jag, först på hennes wagnar för all Eder ömma omsorg för henne med uppfostring och allt öfrigt godt i henne bevist. Nu är hon snart färdig att lemna föräldrahemmet och bjuda Eder sitt farväl. De exempel, råd och warningar I hafven henne gifvit skola blifva henne till ledning såsom husmoder. Måtten i hafva gifvit henne de skatter, som tjuvar icke kunna borttaga, eller rost och mal förderfvar. Jag förlitar mig derpå att i hafven såväl både till hennes timliga och ewiga väl gjort hvad i hafven kunnat. Äfven will jag såväl för min egen del, som på detta hederliga sällskapets wagnar tacka Eder för allt det goda, som I hafven oss bevisat under dessa förnöjsamma Bröllopsdagar. Gud, som rikeligen wædergäller hvar och en glad gifvare, uppfylle för Eder hvad härigenom saknas. Sluteligen tackar jag alla dem, som

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3000

wid detta tillfälle, på något sätt, warit till tjenst och be-
vägenhet; Och beder om förlåtelse i hvad jag felat, samt inne-
sluter Eder alla under samma trogna önskan som fordom Raquel
utlåt sig öfver sin dotter Sara och hennes man Tobias: Himme-
lens Herre gifve eder glädje: Gud hwilkens hand har mäktigt
skyddat oss till uppnådd stund blifve vårt sällskap på våra
hemresor. Sist wilja wi offra Herranom tack och af hjertat
säga: Tackar Herran ty är god m. m.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3000

Före afresa till Kyrkan.

Hederlige vänner! Efter som vi hafva ämnat oss något vidare i dag, så minner nu tiden oss till att förfoga oss till den ort och ställe der vårt ärende kan uträttas, så wilja vi bedja Gud att han wille låta sina heliga Englar så ledsaga oss i dag, såsom han fordomdags beledsagade den unge Tobias på sin giftermålsresa. - Ja sluteligen önska wi au alla att sällheten, lyckan och glädjen städse måtte såsom med en öm hand ledsaga detta Brudepar på deras tillkommande bana och att Försynen måtte inom deras bröst och boning skänka dem all den wälsignelse, en oförfalskad dygd eger anspråk att erhålla. Ja, Gud uppfülle vår gemensamma önskan. Och för att allt detta nu med Guds hjälp kunna wäl och lyckeligen uträtta, så wilja wi alla utbedja oss den högstes nåd och wälsignelse då wi nu alla säga: Herren wälsigne oss m. m. -

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3000

(Före avresan till kyrkan:)

Hederlige gode vänner, son här församlade äro, och som på Brudfolkens begäran Eder här infunnit, för att wara dem till sällskap till det ställe, der de kunna blifva närmare förenade med hvarandra genom det Heliga Äktenskapet. Gud säger sjelf i sitt ord: att det är icke godt att menniskan är allena. - Nu äro dessa brudfolk färdiga att inför densamme Guden, som talat de nämnda orden, högtideligen afgifva deras äktenskapslöften i vår gemensamma närvaro. - Vi wilja derföre göra dem sällskap för att wara wittnen till det förbund de ingå och till den trohet de svära hvarandra; men innan wi företaga denna resa wilja wi anropa den treenige Guden, att han med sin nåd måtte wara med oss, och sända oss sin älskelige Son till sällskap. Ja, måtte wi få det svar som den gamle Tobias fick af Engelen, då han bad för sin son: Jag will ledsaga honom helbregda bort, och helbregda hem igen. - Ty jag wet Att ho sin Gud i sällskap tager, Då han någorstädes drager, Honom går hans resa lätt, Ty af Gud han föres rätt.

Skriv endast på denna sida!

Denna lösen oss behagar, Säll är den som Gud ledsagar, Herre i ditt namn wi fare, Du vår staf och sällskap ware. Låt den här oss hvärfva om, Som till Jakob fordom kom. Gör vår in- och utgång lycklig Och vår fortgång eftertrycklig. Om du will nu med oss fara, Vårt beskydd på resan wara, Samt och taga i försvar, Hvad wi hemma lemna qvar, Skall vår mun dig offer bära. Herrens namn ske pris och ära. Nu vill jag till lösen taga: Säll den Gud will sjelf ledsaga. Ja, Herren Jesus gifve, att wi alle måtte af Herrans hand ledsagade och förde warda, då kunna wi wisserligen wara försäkraede att ingen olycklig händelse eller något ont oss hvarken till kropp eller själ skall wedærfaras. Sluteligen önskar jag nu att denna vår Brudfolks resa i dag måtte wara utsedd och ordnad af Gud, som äktenskapet sjelf förordnadt och stiftadt hafver och att det måtte måtte wara dem till gagn och nytta i det timmeliga lifvet samt glädje och salighet för det ewiga, det wilja wi alla önska af hjertat och utbedje dertill Guds milderika wälsignelse, då wi alla i tysthet säga: Herran wälsigne oss m. m. Nu wilja wi begifva oss på vår resa i den ordning som förr är tillsagt.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3000

3000

Låt oss nu i Jesu Namn tacka den gode Guden för denna dagen. Men ack! Herre låt våra böner af hjertat gå, och icke i blotta ord bestå. Utransaka mig, Gud! att få veta mitt hjerta, bepröfa mig och förnim huru jag menar det: och se till om jag på en ond väg är och led mig på den eviga och rätta salighetsvägen. O! Du barmhertige, nådige, wenlige, långmodige, kärleksrike och fromme H^{ske} Fader O! allra wänlige, ödmjukaste, kärleksfullaste, hjelprikaste, fridsammaste, k. Frelsare och försonare, H^{re} J. Chr! O! Nådenes, Helgelsens, Upplysningens, Gåfvornes, Kallelsens, och Hugsvalelsens H. A.! Ja, Du Store Treenige, Helige, rättfärdige och nitälskande Gud, Herren öfver alla Herrar, Konungen öfver alla Konungar, som regerar i himmelen, på jorden och nederst i helvetet, hvarest Din wrede brinner, ja äfven i tiden öfver alla Din helige Lags och wiljas föraktare och förbrytare. Ack! för Dig, Du store ewige Gud! hafve vi grafveligen syndat med våra otaliga många förbrytelser och stora missgerningar, tvert emot Din nådiga befallning uti dina hel. Tio Budord; förtörnat

Dig och äro värde Din förskräckeliga hotande wrede, samt straff i tid och evighet. Men, Du evige Förbarmare! tänk på Din k. Son stora försoning och förbön, och se till mig i nåder, som är en så usel, eländig och wannäktig syndenes slaf. Ack! jag är nu så fattig, blind, nakot och frånskild allt andeligt godt; men uppfylld med allt ondt af djefvulen, werlden och mitt myckna inneboende onda. Ack! jag fördömda menniska, som är werd att kastas med kropp och själ till helfvetet, männe jag tör wåga upplyfta mitt i synden insnärda hufvud och mitt i grand förderfvade hjerta, tigga och bedja i ödmjukhet om nåd och hjelp i all min Hjupa själ-nöd, för J. Ch. skull.

Ack! kärleksrike Gud! Du som är kärleken, och den som blifver i kärleken, han blifver ock i Dig; men huru långt är jag kommen från denna Din bottenlösa kärlek; ty när jag förmimmer Din barmhertighet, långmodighet och kärlek, så kan jag något finna huru djupt jag är fallen ifrån Dig, min gode Gud, i det att djefvulen alldeles har skilt mig ifrån ditt beläte och Din kärlek; werlden och jag sjelf har med alla krafter hulpit dertill. Jag borde, efter all

billighet, hafva kärlek till Dig; ty Du har wisat mig att Du älskat mig så högt, att Du för mig utgifvit i döden Din alldra käraste Son; men huru mycket frågar jag der-efter? Jag tänker som knappast ett ögonblick derpå. Ack! huru obevekeligt och i grund förderfvadt är icke mitt hjerta, uppfylldt med denna werldens egenkärlek, och Djefwulen har förblindat förståndets ögon, att jag icke kan se mitt stora djupa själaförderf, och Guds stora omäteliga kärlek. O! barmhertighetens Fader! låt icke Ditt willfarande barn förgås uti denna sin stora själanöd. O! milderike k. Frälsare J. Ch.! Låt icke Ditt ohörsamma och förvillade får längre fara will i denna werldenes förderfliga öken, och blifva uppsluken af mina många fiender, de helfvetes ulfvarne; utan sök mig med Din förskräckande Lag, och locka mig med Ditt H. Evangelium; men låt mig aldrig förwända eller taga miste om dessa stora Salighetsmedel.

O! Gud Du H. Ande! upplys mina förståndsögon, gif mig Din böneanda, gör mig, som är oren och ohelig, till Ditt rena och helgade Tempel, kalla mig till Din kyrka och heliga samfund, och drag mig från mörkret till ljuset, föd mig på nytt i Christo. Lär mig

förstå Ditt saliggörande ord och hvem Du äst, samt huru Du will med Din brinnande kärlekseld upptända mitt kalla, mörka och tröga hjerta, som så långt bortvikit från Ditt ljus och sanna kännedom. Lär mig huru högt Gud har älskat mig i Christo, huru Du will bereda mig i Din hel. verkstad till ett nytt kreatur, att i Jesu få en oförvanskelig arfvädel. Låt mig då icke längre stå emot Din kallande nåd och hindra Ditt verk; utan gif mig nåd för Chr. skull, att i Din kraft rätt med alfvare ångra synden, göra redelig bättring få en levande tro, Jesu förvärfvade rättfärdighet, och fullborda helgelsen i GS räddhåga, så att jag i Jesu blod måtte blifva rentvagen från synden, blifva en täck Jesu brud, få syndernas förlåtelse, och helig till hjerta, ord och gerningar, då will Du af blotta nåd alltid bibehålla Ditt verk uti de svaga. Bevara mig från allt skrymteri, samt djefvalens bedrögari, lär mig med Din Andas ljus, att deröfver alltid bedja och waka, samt strida emot mina listiga fiender, lida hvad motgång som Du mige. Gud, behagar tillstädja och pålägga. Hjelp mig, min Gud att lemna hela hjertat åt Dig, att Du så will det med Din gränslösa kärlek itaga, att jag till evig tid blif

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3000

ver intagen. i Din eviga salighet, hvarest en fullkomlig kärlek lyser och upplyser alla heliga Englar och Helgon, som omgifva Dig, och Du är deras eviga sol, klarhet och kärlek. O. Evige Fader! hjälp mig, jag hjälp oss alla härtill för Din oändeliga godhet och för Din k. Sons J. Chr. förtjenst och förbön skull. Hör oss, Du store Treenige Gud, F. S. o H. A.. Amen.

Skapa i mig, Gud! ett rent hjerta, och gif mig en ny wis anda; förkasta mig icke ifrån Ditt ansigte, och tag icke Din Heliga Anda ifrån mig. Trösta mig med Din hjälp, och den frimodige Anden uppehålle mig. Herre! lär mig göra efter Ditt behag; ty Du är min Gud, Din gode Ande före och lede mig på en jemn väg Amen. Allt annat wille wi innesluta i vår k. Frälsares egen fullkomliga Bön. Gifve Gud att wi med hjerta och mun kunde bedja så som Han oss lärt hafver: Fader vår m.m. Herren wäl... m.m.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3000

O m m e d e l å l d r . f . d ö n å g o t h a s t i g t

3000

Menska, o, hvi dröjer du - Ser du ej hur tiden ilar - Några ögonblick ännu, Och du i det tysta vilas - mska om ditt hus bestyr, Dagen sjunker, tiden flyr.

Lef, som du i döden snart dödlige har lefva velat. Alt, hvad du af lyckan spart, allt hvad verlden åt dig delat, Ing. tröst dig då beskär: Detta goda ditt ej är.

För dig, o Herre: tusen år, Likt dagen, som gick fram i går, Likt nattens väckt, försvinna: Och våra dagar, som en dröm, som vindens fläkt, som böljans ström, Bortila och försvinna, Om morgonen slår blomman ut, men vissnar före dagens slut; Och hennes like vorden är mennisk. på jorden. Vi hafve det förskylt, o Gud: Vi hafve mot ditt ord och bud Med våra fäder brutit. Si, derfor är vår tid så kort, Och hastigt som ett ljud dör bort, Är menskans liv förflutit. Ja, hennes högsta vandring går Till sjutti eller åtti år, Bland arbete och möda, Och stadnar hos de döda, Så snart är det med oss förbi, Så snart, så fort, som flöge vi, Till dödsens land vi fara: O: må

3000

märka tidens flykt och tänka på vår ändalykt, Att vi må vise vara -
Derföre heter det hos den vise Syraks hans 18 Cap-- Bida icke med
din bättring, till dess du krank varder, Utan bättra dig, medan
du synda kan: Fördröj icke from varda, Och töfva icke med din lefver-
nets bättring allt intill döden. Hvad åsyftar Syrak härmed annat än
att döden hastigt och oförmodat kan träffa oss, vi såsom utrevandran-
de gäster och främlingar i denna verldens ödemark snart kunna af
döden öfverfallas och till jorden nederslås och om än döden länge
bidade som i sig sjelf vist icke är länge, är likväl grafven vår
boning och vår säng i mörkret beredd. Vi veta ej det rummet der, Vi
veta ej den stunden när Vi måste hädanfara. Derföre säger Syrak
Bida icke med din bättring ut - Bida icke med din bättring till dess
du krank varder och lägges på din sjukbädd, ty ho hafver dig före-
skrifvit det lägliga bättrings tillfället i slutet på din bana
som snarligt kan vara inne - Derföre bättra dig medan du än synda
kan, ty sedan man icke längre kan synda kan man icke heller någon
bättring göra, och nödvändigt är det visserligen, ty hvem är den
som visshet fått, att morgondagen blir hans lott, Derföre heter

3000

det: Beröm dig icke af morgondagen ty du vet icke hvad i dag hända kan. Innan mörkret öfverhöljer jorden kunna våra kroppar vara känslösa, våra lemmar stuma, Döden äger den frihet att han ej behöfver visa oss våra tider, nej han kan omvända lefvadsbladet och på den andra sidan står: evighet:m: för utan tid. Då är för sent att ångra sig, När bättring rum ej finner, när döden för evigt inbommat oss i evigheten då frågas blott hur har du fört Och lefvat här i verlden, O mska o mska betänk den sista färden Så länge menskan lefver här i verlden, gör hon sig väl vissa erinringar om döden, men väl sällan få träffa hennes hjertas innersta, Hon påminnes om döden, då en af henes medmskor af honom borttryckas Då hon hörer dödklockan ljuda, torde hon med en suck fråga hvem nu kan vara död, och väl tror att icke långt derefter torde en annan komma att få pröfva samma hvilorum som den nyligen bortgångne, Ja hon torde kanske tänka som fordom Judas icke lärer jag vara densamme ehuru väl, det kan ovist vara ty mskn vet icke sin tid, ingen tid som hon kan kalla för sin intet, blott det korta nu må hon räkna sig, och hon gör väl om hon mæd ett barnsligt sinne

lemnar äfven det bredvid evigheten, Den ena timan kunna vi med våra händer förrätta vårt arbete, Den andra kunna våra tungor vara stuma att vi icke mäta framstappla ett enda ord, så i hast falla i dödens käftar, och väl oss om icke döden rystvärt slukar oss är något betänkligt för tid och evighet är något som fordrar vårt behjertande så är det visserligen, Döden, domen, och evigheten visserligen är detta icke att slå i vädret och tanklöst kasta det ifrån sig. Intet mer än ett steg emellan lifvet och döden och det bär in i evigheten Och der är det fast och försegladt att man icke kan tillbaka koma och besitta jorden nej i evighet måste man blifva der man efter döden stanar således nödvändigt att bättra sig medan man än synda kan Döden öppnar för oss himmelens portar om vi vandrat Herran till behag, men helvetets portar om vi icke bättrat oss medan vi än syndat kunnat. Döden glädjer den trogne, men förskräcker dårar och Guds buds öfverträdare ty i döden öppnas ögonen och honom visas ett stort svalg det ingen ända hafver Dit han med förskräckelse störtas ned Derföre må man icke förgäta den förmaning. Bättra

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3000

3000

dig medan du än synda kan, och töfva icke med din lefvernes bätt-
ring allt intill döden. Sålänge lifvets tråd ännu håller är äfven
nådens dörr öppen och nåd att vinna, men sedan döden afskurit den-
samma är ingen ändring mera, må vi då akta oss att vi icke på
denna lifvets tråd likna en osäker dansare på en lina öfver sjön,
som i hast kan falla och drunkna i hafvet, att vi icke drunkna i
det eviga hafvet, utan så vandra att om döden kommer förr eller
senare vi må vara redo att möta honom och af Herran hemföras i de
sällas boningar. - - -

Fast Domaren är öfver

Fader vår

Herren välsigne

Bed att Herren evigt god, Så ditt hjerta värdes dana, Vaka
på ditt kött och blod, Strid mot verdens onda vana - Sörj ej sen
hur snart du dör Herren sörja vill def

Vandra till din graf öllär Att din dödlighet betrakta, Säg

jag här en främling är, Herre lär mig derpå akta Och med nådig
faders hand för mig fram på lifs. land.

5 5. 4 3. 2 2. 1

2 2. 3 2 3 6 x4 5

8 8 7 7 6 6 5

6 6 5 5 4 3 2 2

3 2 3 3 x4 4 5

5 5 4 3 2 2 1.

(Föregående nedskrivet i en 16-sidig anteckningsbok i
format $8\frac{1}{2} \times 10\frac{1}{2}$; de första psalmv. äro 453:1-2, de därpå
följande 7:2-4; de två sista 453:4-5. De avslutande
siffrorna : melodi till psalm 453 i "notskrift" enligt ton-
träffningsmetoden.)

Skriv endast på denna sida!